

אורות השבת

גלוון מס'
1039

בטaan הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות ש"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה מערכת
גלוון "שבת שובה" יומם היכיפוריים הרב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
האוינו

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

קביעות עתים ל תורה

כ"ל אָזֶבֶר רַק הוּא מְכַס כִּי חֹא
פְּנֵיכֶם וְבָקָר פְּזָה פְּאַרְכִּיכְוִי יְמִים
(דָּבָרִים לְבָ, מֵ)

כ"ל אָדָר רַיק הוּא מְכַס : לְחַיְנָם אַתָּם גְּעִינָם
בָּה, כִּי הַרְבָּה שְׁכָר תָּלוּ בָה - כִּי הִיא חַיְיכָם.
(רש"י)

נודע בשערם דברי רבי סעדיה גאון, אשר סייר שבחלומו גילה לו שיש שש מאות אלף אותיות בספר התורה - כנדש שניים ריבוא אותיות. ודורשי רשותם מצאו זהה רמז בראשי תיבות של ישראל - יש ששים ריבוא אותיות לישראל, לאמר שככל אחד משירושאל מוחבר וחוק הוא בספר החיים. ברם חישוב פשוט במספר אותיות התורה, מעלה שאון בסיס אלא כמחצית מוחלטת זהה! ואמנם כבר אמרו דברי תלמוד, שהרי ברור שהוא עצמו דע מורדים, מכל מקום חלומו של יגאנור ודאי שצורך תלמוד, שמייד נתקן את פגמי נפשו, ויסיר וירוחיק את שאון חלומו ונזאת את מציאותו.

ומקדמת דנא שמעתי בשם הרב חוץ דעת לבאר תعلומה זו בטוב טעם ודע, זוט'':
הן אמת שאין בחיבורם בספר התורה ששים ריבוא אותיות, מכל מקום היהינה עצמה יכולת להכיל ששים ריבוא אותיות, והינו ברוח אשר בשולי היריעה המקיפים את עמודי הספר - מטה ומעלה ולצדיו, וכן הרוחות שבין שיטה לשיטה וכוי אשר כדיוד שיעורם מדויק על פי ההלכה. וא"כ שפיר יש מקום לכל אחד משירושאל בספר אותיות והו ביאר את הכתוב בלפינו יכ"ל דבר ריק מהן כ"ה ה"י ח"כ ובדבר הזה אריכו ימ"ס, ורוצה לומר שגים מקום ריקו שיש בספר התורה הוא ח"יכים יען כי גם הוא תורה חייכים!! ואח"כ שמעתי כען זה גם בשם החאן החידי'א, עכ"ד בתוספות נוף'.

נמצא לפיז', שככל אחד משירושאל מוחבר הוא לספר התורה והוא חלק בלתי מפסיק החốiם, אלא שיש מי שמחובר לאותיות ממש וכי שמחובר לרעה המוחזקה את האותיות - בבחינת ערך חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר' (משלי ג, י). ברם עדיין אין מבואר, מי האש הזהכה לאותיות'אות' מי האש הזהכה להוויה בחלק הראי' שבתורה? ולධיד חוץ בפשתות, שהזוכה למילוי תורה בפועל, הרי שהואה מוחבר לאותיות שבתורה. אבל הוכח בזיה לומדי תורה, הרי שהואה חלק מהוירעה המוחזקה את התורה. ומעתה מי האיש אשר יפסיד את הזוכות הגדולה והענקית להיוות מוחבר לאותיות התורה!

אכן הלחכה פסוקה היא ברמב"ם (הלכות תלמוד תורה פ"א ה'יח): 'כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה, בין עני ובין עשיר, בין שלם בגוף בין בעל יסורין, בין בחור בין נשיה זוקן גדול שתשש כחו, אפילו היה עני השזה להזוכה לאות'אות' מי האש הזהכה להוויה בחלק הראי' בעל אשה ובנים חביב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביטם ובלילה, שנאמר (יוחשע א, ח) והגита בו יומם ולילה. ובזה כל ריבב"ם את מחופשי התיירות עקב מצבם הכלכלי והבריאות וכו', ובכולם הורה שאן פטור' לאיש מילוי תלמוד תורה. מפני שככל אחד מישראל מוחבר ל תורה מושרש נשטו, כמו"ש יקוביה אויריאת ישראל חד הוא'ן, והמנתק עצמו מחייב זה, הרי שהואה מנתק עצמו מספר החיים רח'יל'.

וכמה נוראים הם בזה דברי הגמ' (מנחות צט, ב): 'ר'בי יוחנן ור'בי אלעזר דאמר תרוייהו, תורה נתנה בארבעים יום ונסמותו נוצרה לאربعין יום, כל המשמר את התורה - נשמותו מושתטרת, וכל שאינו שומר בתורה אין, אמר נשותו מושתטרת. תנא דבר רבי ישמעאל, משל לאדם שמוסר ציפור רודר לעבדו, אמר מודומה אתה שאמ אתה מאבדה איסר אני נוטל מפק' בדמיה - נשמותך אני נוטל מפק', עכ'ל. למלוד' כי נשמותו של האדם מוחברת היא בעבותות ספר החיים, ועל כן כשהוא מנתק עצמו ממנתך הוא ר'יה שהוא מפקיר את נשמותו - ינשומתך אני נוטל מפק'!

ועתה שא נ ענייך וראה, כי המדי עצמו מטלמוד תורה בכל יום, הרי שהוא חשו' לכל הפוגעים הרוחניים. ולא כדידי קבעו בתורה בגמ' (קידושין מ, ב): 'אם ר' רב המניא אין תחילת דינו של אדם ליום הדין תחילת תביעות שעליו - וש"י אלא על דבר תורה (מןphi מה לא עסוק בתורה - רשי'), שנאמר (משל ט, י) פטור מים אשית מדור', עי'יש'. והינו מפני שמה מקורו לכל התביעות עליו בבית דין של מילוי על מכלול מעשייו הרעים - היא תוצאה ישירה מהתנתנותו מטלמוד תורה. וזהו עמוק התביעה הנוראה מפני מה לא עסוק בתורה! וזה מודדק היטב בפסק דמייתי עליה פטור מים ראשית מדור', ככלומר הפטור עצמו מטלמוד תורה שנמשלה למים, הרי שמאן השורש לכל מעשייו המקלקלים - וראשית מדור'.

ובאמת גם' ערוכה היא בקידושין ל, מ: 'יך הקב"ה אמר להם לישראלי, בני ברatty'

עובדת יומם היכיפורים

אמור ר'ז"ל בפסוקתא דרש ר' יהודה התשיה "גדול כוהה של תשובה". שכיוון שאדם מהרהור בלבבו לעשות תשובה, מיד הוא עולה ולא עד הרקיע הראשון, אלא עד הרקיע השביעי. ולא עד הרקיע השביעי בלבד, אלא שעדיין ישנה עשה שרב אלעד לפני כסא הקב"ה. וכן הושע הנבואה אמור 'שבה ישראל עד י' אלקיך'. מבאר בעל התניא י"ע' עבדות יומם היכיפורים החרטה והויז'ו. כי בכל עבריה יש 'גופי' ו'נפשי'. ה'גופי' הוא 'מעשה החטא', וה'נפשי' היא 'התאותה והרצונו' שהושקעו בחטא. לכן בעת התשובה והחטף, ה'חרטה' ו'עקרת הרצונו' מבטלות את 'נפש' הקטינגר, ו'הויז'ו' בדיבורו מבטל את 'גופי' הקטינגר. אומר המגיד מקטני נץ זיע' עצה טוביה למי שמקבש לעשות תשובה שלימה שלא לשוב לחטא לעולם, שיסיח דעתנו מלתקן את פגמי נפשו, ויסיר וירוחיק את עונונותו מנגד עיניו.

מכוכב גמר עולם לא מזמן
רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הירואי" סותוקה
ולק' שבטי ישראל" שכונה יא' באර שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים	מועד לבאר-שבע
עלות השחר	zon selihot v'tefilin
וחיה - תני החפה	so'or k'sh lohat v'gava'a
סדי' ברכות ק"ש	chatat yom v'lila
סנה בדולח	סנה בדולח
פלג הנטה	פלג הנטה
שקעה	שקעה
צאת הנקבים	צאת הנקבים

זמן הדלקת הנרות

- כנית השבת:
- 18:20
- יציאת השבת:
- 19:10
- רבעו תם:
- 19:53
- כנית יומם היכיפורים:
- 18:17
- יציאת יומם היכיפורים:
- 19:07
- רבעו תם:
- 19:50

"ברכת הלבנה"
החל מיום חמישי י"ג תשרי בערב כל הלילה.
סוף ומנה יומי חמישי י"ג תשרי בערב כל הלילה.

אורות הקשרות

יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם גמורים בידיו, שנאמר הלוא אם תיטיב שאת (בראשית ז). ואם אין אתם עוסקים בתורה אתם גמורים בידו, שנאמר לפניה חטאך רבעך בראשית שם). ולא עוד אלא שכל משאו ומוננו לך, שנאמר ואליך תשוקתו (בראשית שם). ואם אתה רוצה אתה תמשל בו, שנאמר ואותה תמושל בו (בראשית שם). הרו פניו עדות מילכו של עולם, שהדרך היחידה לנצל מכבלי ה' – רוחה אהת המשול בו, ואם אין עשה כן הרי שהוא לנכד במצוותו בודאות – יתאמם נסורים בידו!

ואמנם גרשין להן (שם): יאמר רבי יהושע בן לוי, יצרו של האדים מתגבור עליו בכל יום מבקש להמיינו, שנאמר צופה רשות לצדיק ומבקש להמיינו (תהלים ל, לב). ואלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, שנאמר (תהלים ל, לא) ה' לא יעבנו בידו, עיי". מכל מקום פשוט שאין הקב"ה עוזר אלא אם כן הוא מקיים את עצתו המפרשת י"ס אטם עסוקים בתורה אין אתם גמורים בידו, שכן כבר אמרו הקב"ה אורחותי וישראל חד הס' וממצא שהמנתק עצמו מהתורה הרי שהוא מנתק עצמו מהקב"ה, וא"כ הימך יכול לפרט לעזרתו של הקב"ה, וזה פשט וברור.

ושוב מצאנו יסוד זה מפרש בוגי (שם): תנא דברyi ישמעאל, בני אם פגע לך מנוול זה משכך לו בבית המדרש, אם אכן הוא ינימוח ואם ברזל הוא מטופץ, שנאמר להלאה דבריכא אשאנא (וכפיש פוציסלע יומייהכ, כט) ואם אכן הוא ינימוח שאמר (אוזב, ז), י"י אבנין שחקו מיס. הנה כי אין רוחה מכוא, שאנו כל אפשרות ללבור על היציר העז מוחץ בבית המדרש. וקמדת דנא שמעו ביאור נחמד על מאמר זה בסנהדרון רבי שלמה זלמן אורבך וצ"ל, אשר העיד מודע בחדא מחותא נשנה שמו של היציר הרע שלוש פעמים, מתחילה קוראו י'מנול' ואח"כ י'ברול'.

וביאור במתוך לשונו, שאינו דומה ה'יצה"ר אשר מוחץ בבית המדרש – לילך מעשה הנבלה אשר זומם לעלו יצור. ברם במתוך בית המדרש – כארר האדם יתמודד לתרורה, איזי ה'יצה"ר איזי יכול להפליג בעמישים אסוריים זולת י'אנן – איך תלמוד עם ראש אבן שאינו מבן כלום. ועל זה הבטיחו הכתוב – אל לך לחושך מכך, שכן אם י'אנן הוא ינימוח ואם ברזל הוא מטופץ – אין דבר העומד בפני עצמו!

מי חכם וישמר אלה – לדבוק בלימוד התורה בכל כוחו, ואם מוכחה הוא לצאת לעבודתו עדי עבר, לפחות יקבע עתים לתרורה פעמיים בכל יום –ليلת ויום, לקיים מה שנאמר והנית בו יומם ולילה. ובשער זאת תנן התורה בעדו מפני היסורים ותצלוחו מהיציר החע.

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבות והמוסאג הדתית באר שבע

הודעה חשובה לנשים באר שבע!!!

במועד יום היכפורים
"תשrix תשפ"ד (25.9.23)
המקוואות לנשים יפתחו בין השעות
21:00-22:30

"מקווה תורן" – שכונה יא'
רחוב דוד צבי פנקס 3 (רחבת שיטרית) ב"ש
טל': 08-6421054
בין השעות 20:00-24:00

בכבוד רב וברכת גמר חתימה טובה
מחלקת המקוואות

אנו מברכים את תושבי^י
עירנו באר שבע היקרים

ברכת
גמר חתימה
טוֹבָה!

רב יהודה דרעי
בר העיר וראש אבות בית הדין

הירוש (שוקי) דMRI
ממונה הפטועה הדתית

אורות הפרשה

האזהלה בפיפדור

אומר ה'ישמח משה' זיע"א על יום היכפורים נאמר 'תשבטו שבתכם' יום זה מוסול לקרב את נאות ישראל ולהזכיר את יום שכלו שבת' את 'שבתכם', יום גאולכם.

צום נפרחת מלאה

רבי מאיר סולובייצ'יק זיע"א סייר כי היהודי שהרופא אסור עלי לصوم ביום היכפורים התקשה לקלב את החורה, ושיגר מכתב אל רב גדור בשאהל כדי יגיד נהג. השיב לו הרב מכתבו שהגמורה במסכת יו"א (פה, ב) לומדת את הדיין שפיקוח נפש מוצאות מרביה מיליה שדורה את השבת. והלווא לא מצאנו היהודי ישבו על שענאל לעשות ברית מיליה ולמול את השבת. וככל שמכירנו שהו יודע שהחלכה היא שמיליה דוחה את השבת. וככל סיים הרב, עלי לידע שמצוות פיקוח נפש, במצוות הבריאות, דוחה את המצווה של צום יום היכפורים, ועליו לקיים מצווה זו באוთה שמה שבה אב מכיסים את בנו בבריתו של אברהם אבינו ביום השבת.

פזעעים וכלא קודעים

אומר רבי מאיר סולובייצ'יק זיע"א בו יודעינו אנו אמרים 'על חטא שחטאנו לפניך בידועים ובלא יודעים'. בידועים שידענו בדברים שלא הינו צרכיהם לדעת, ובלא יודעים שלא מה צריך לדעת.

פאב משינעם של הקב"ה

רבי דוד בידרמן האדמוני מלעלוב זיע"א מירשלים היה מזמן לבתו יהודים נדאים ושבורי לב, והיה יושב עימים וمعدד את רוחם. שנה אחת בערב יום היכפורים, סמוך לכינסית הים הכספי, עבר לד' ביתו רבי דוד בהרין זיע"א וככלו אף שרעפי דוד. והוא הפתעתו לשימושו מביתו של רבי דוד בידרמן קולות גמור ומעשען דוד. למרבת הפתעתו גורר מבעוד להלן את רבי דוד יושב עם אורהו ומשעשע אותו. הוא נכנס פנימה לתינוק קאכ שיינאים, אימנו עוזבת את כל עסקו קיינה ומנסה לשעשע אותו ולהשיכו ממנה את כאבו. היהודים השבורים האלה הם י'אכ האשניים של הקב"ה, ומזכה לעודם ולהזכיר את דעתם מшибרון לבם.

לפ' שפוך

אומר רבינו בונס מפרשישחה זיע"א אמרים ר'ז"ל במסתכת ברכות (לה, א). במקומות שבعلي תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם עומדים. צדיק גמור, הינו מי שרואה את עצמו גמור ומושלים בדבריו ומעשו. צדיק כהה הוא במדרייה נמוכה מזו של בעל תשובה, שליבו נשר בקרבו.

צון התשנפה

אומר רבי ישראלי מסלנט זיע"א העולם נהוג לשוב בתשובה בימי הסלחנות. אנשי מעשה מקדים לשוב בחודש אלול. ואני אומר שיש להתחילה בתשובה מיד מיד עלייה נעליה ביום היכפורים.

ההפסד מתקף להזנוי

אומר רב יואל מנוברודזק זיע"א תשובה היא העסוק הטוב ביותר, כי אחרי התשובה גם ההפסד מעשה רוחה העבירות נהפות למצות, ידונות נעשות לוכניות.

התשנפה פניך בבחוץ

אומר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א שםכנייס נר דולק למקום חזוק, החושך נעלם ואינו ניכר, כאילו לא היה כלל. כך כשאדם חזר בתשובה, אף ששחטא מקודם והשחית את דרכו וקלקל את نفسه, העדי התשובה הוא עשה בריה חדשה.

להגשע למפעלה מהטבע

אומר המגיד מזריטש זיע"א ישבה ישראל עד האלקי' (הושעید, ב). עבדות התשובה צריכה להיות עד השוויה, שלמעלה מהטבע, יהיה אלוקין, "אלקיס" בגימטריה "הטבע".

ההומטם פס'יןן למשנפה

אומר רבינו שמלקה מניקלשבורג זיע"א סיימן לשיטת תשובה של האדים אם הוא מותגן במדת הרחמים עם זולתו. כי העבירות מולדות אכזריות בלב האדים. וכך נאמר יושב ה' אלוקין את שבותך וויחמך".

על חטא שחתטאטם בפער הרע

אומר רב פינחס הורוביץ בעל הפלאה זיע"א על חטא שחתטאנט לפניך ביצור הרע. מכל חמימות ושלשות היל חטא' אנו אומרים אחד בלבד על יציר הטוב. מפני שבדרך כלל אלו חוטאים ביציר הטוב חוטאים ומדמים שהוא מעשה טוב. רק לעתים רחוקות אדם מרגש שהוא עבד עבירה, שחתא ביציר רועי".

כל שוד מפלל שלט

אומר הישר שלום מבעלז זיע"א י'הרי אני לפניך בכלי מלא בושה וכליימה. כולם מושלים לכלי מלוכלך, שדורש ניקוי וקורצוף, אך כל עוד הכלים עצמו שלם, אפשר לרוחץ אותו ולנקותו.

לק"י'ם בנו חכמי ישראל

ה齊בוד נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל

אורות ההלכה

השובות הלכתיות משלחנו של מורנו המראי דאררא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות ארבעת המינים

ש - אלו דברים פוטלים באתרונו?

ת - "פרי עץ הדור" האמור בתורה הוא הארץ. וצריך ליזהר בו בחמשה דברים מהרוכב, שams לא כן הרי הוא פסול, אפילו בשאר ימים, והמברך עליו הרי זה ברכה לבטלה דעתך ובגדרו הפסוקים. ואין סמוך על סמיין הארץ גורר מוסמך כמו רב ובdry לסמוך רק על פי חזקה של אדם כשר וירא שמים או גורר מוסמך כמו רב ובdry מוכר. ב) וכן יש להקפיד בשער הארץ שהוא פוחת בכיבעה (כ-56 גראם) ושל אומרים שני כביצים (כ-112 גראם). ג) וכן יש להקפיד בצעב הארץ שלא יהיה רוק הדומה לעשב השדה, שהוא סימן שלא נגמר פריו. ומכל מקום אם ניכר בו קצת שהתחילה להצחיב, הרי זה כשר אף לכתihilation. ז) כמו כן צריך שיהא הארץ מותר באכילה, לפיקח אתרונו של טבל (שלא הופרשו בו תרומות ומעשרות כדי), פסול לברכיה. ואנמנם יש מתיירם בשאר ימים אתרונו של טבל ויש אומרים שכשר אפילו ביום הראשו, מכל מקום פשוט שיש לחומר בויה לכתihilation. ועל כן יזהר לרוכש אתרונו מגופי בשורת מוסמיכים המעידין שהוא נקי מחוש טבל שביעית וערלה. ה) וכן צריך להקפיד בשלמותו של הארץ ובראו, שלא יהיה חסר או ניקב או שעלה בו חוזיות וכו', וכל זה צריך שאלת חכם הבקי בהלכות ארבעת המינים.

ש - אלו דברים פוטלים בלולב?

ת - "כיפות תמרים" האמור בתורה, הוא הלולב. וצריך ליזהר בו באربעה דברים מהרוכב, שams לא כן הדור, ואל רם. א) יש להקפיד בשערו, שייאו ואוך השדרה של הלולב לפחות ארבעה טפחים, והואיל והנלקחו הפסוקים בגודלו של שיעור טפח, יש להנוג לכתihilation כדעת המכחים, דהיינו שיהא אווך השדרה לפחות ארבעים סנטימטר, ובשעת הדחק יש לסמוך על המקילים בשיעור של שלושים ושניים סנטימטר. ועל כל פנים שיעור זה הוא לנגדל השדרה בלבד, ואינו כולל את העלים החופפים מעל השדרה. ב) וכן של היהו בצעב הלולב, שיהא מראהו יירוק ולא הלבינו פניו. שכן לולב שבישו רוב עליו או שדרתו, פסול. ג) לולב שנקטם ראשו, דהיינו שנקטוו רוב העלים העליונים, פסול. ויש הפסוקים אף בנקטם רק העלה העליון האמצעי. וכן צריך להזיר שיהיו רוב העלים שלמים, וביניהם צריך להזיר בהזהר לנגב העלה העליון האמצעי שלא יהיה קוטום. ז) לולב שנחלק בו "התניות", דהיינו שננדק העלה האמצעי עד השדרה, יש הפסוקים אותו. ואם תוחרב הסדק עד שנראה כשניים, פסול. ויש להזיר בו הרבה. ועל כל פנים, טוב ונכון להשתדל לרכוש לולב שהעליה האמצעי שלו סגור לגמורי.

ש - אלו דברים פוטלים בהדס?

ת - "ענף עץ עבות" האמור בתורה, הוא ההדס. וצריך להזיר בו באربעה דברים מהרוכב, שams לא כן הדור, ואל רם. א) צריך שיהא ההדס "עבות" והיינו שיהיו עליו חופקין את עזו בעיגול אחד ובשרה אחת של שלושה עליים. אבל אם יהיו שני עליים בשורה אחת, והעליה השליishi מעלה או למטה מהם, הרי זה הדס שותה ופסול. ולכתihilation טוב שיאלה כל ארכו של ההדס משולש, אך מעיקר הדס שיאלה רומו משולש. ב) וכן צריך להקפיד בשערו של ההדס, שיהא אורכו לפחות שלושה טפחים, דהיינו שלושים סנטימטר. ובידיעות כשר בשיעור של עשרים וארבעה סנטימטר. ג) הדס שנקטם ראשו, דהיינו שנקטם מן העץ שבראו, יש אומרים שפסול לפחות עליו ויש מכשירים. ולכתihilation טוב לחוש לדעת האסורים, אך בשעת הדחק של מפרק עליו. ז) הדס שנשרו עליון, דהיינו שנשרו רומו משולש, אך מעיקר הדס שיאלה רומו משולש על המקלים מותה לברך עליו. ה) הדס שנשרו עליון, דהיינו הדס שיאלה רומו משולש על המקלים מותה לברך עליו. ובדיעות כשר בשעת הדחק, ועל כן צריך להזיר מאד לבזוק מדי יום האם לא נשרו עליון ההדס, ובפרט כשתוחבין את ההדים בחזקה לתוך הלולב.

ש - אלו דברים פוטלים בערבה?

ת - "ערבי נחל" האמור בתורה, אל בדי ערבה. וצריך להזיר בה בחמשה דברים, ואלו הם: א) יש להקפיד על צורתה, שיהא העלהolla משוק כנהל ומפה חלק וקנה שלה אדום. שכן יש מין אחר הדומה לערבה, שעליו עגילים ופיו לדמו למסרור קנה שלו אינו אדום, וזהו "צפצפה" אשר פסולה לברכיה. ב) וכן יש להקפיד בשערו הערובה, שיהא אורכה לפחות שלושה טפחים, דהיינו שלושים סנטימטר. ובידיעות כשרה בשיעור של עשרים וארבעה סנטימטר. ג) ערבה שנקטם ראשא, דהיינו שנקטם מן העץ שבראו, פסול. ד) ערבה שבישה ברוב עלייה, פסולה. אך אם נקטמו העלים العليונים, אין זה פסול. ה) ערבה שבישה ברוב עלייה, פסולה. וכך להזיר בה מאד כי מצוי שבסמוך ימי החג מתיישבים על הארץ. ה) וכן צריך להזיר שלא ישרו רוב עלי הערובה, שכן ערבה שנשרו רוב עלייה, פסולה.

הלכות סוכה

ש - סוכה אשר מחיצותיה עשויות מיריעות בד המכונה "סוכה לניצח", האם היא כשרה?

ת - מהיצה שאינה יכולה לעמוד בפני רוח מצוחה, פסולה. לפיקח אין לעשות את המחייבים הקשר נתק ואין ידועים על כך. אך ניתן לקשרתם מפני שפעמים הקשר נתק ואין ידועים על כך. אך ניתן להזכיר סוכה זו, על ידי שיקיר את המחייבים בסקרים של עץ שבין כל אחד מהם יהיה פחות משלשה טפחים (24 ס"מ) ועד גובה של עשרה טפחים (80 ס"מ) ורצוי להדר לפחות עד גובה של מטר אחד.

ש - האם מותר לתלות קישוטים מתחת ל███?

ת - קישוטים אינם ראויים לסקך, והוישב תחתיהם בסוכה לא יצא ידי חובתו. אבל אם היו סמכים לסקך ומותר לשבת תחתיהם. והחכם (32 ס"מ) הרוי הם בטלים לסקך ומותר לשבת תחתיהם. עניינו בראשו לתყון את גובה הקישוטים כדי או לחילופין ליזהר מלשבת תחתיהם.

ש - האם מותר לטועם מפירות או משקאות התלויים בסוכה לנו?

ת - עצי סוכה וכן פירות שתולמים בה לנו - הן בסכך והן בדפנות אסורים כל ימי החג, מפני שחל עליהם קדושת סוכה. ועל כן מעשי הסוכה כדי לחוץ בו את שניינו. וכן אסור לטועם מפירות שתולמים בה ליקשטו, כל ימי החג.

ש - האם מותר לאכול מוחץ ל███?

ת - בלילה ראשון של החג מצוות עשה מהתורה לאכול צוית פת בסוכה, אך בשארימי החג אין חייבים בסוכה אלא אם כן אוכל שיעור כביצה (56 גראם) של פת או מזונות, אבל פחות משיעור זה של פת או מזונות, או אפילו יותר משיעור זה של מני פירות וירקות וכו' מותר לאוכל מוחץ ל███. והחומר שלא לטועם כלום ואיפוא שלא לשותות מים מוחץ ל███ בסוכה, תבואה עליון ברכה.

ש - האם מברכים "ליישב בסוכה" על כל אכילה ושתיה בסוכה?

ת - אין מברכים "ליישב בסוכה" אלא אם כן אוכל בה סעודת קבוע. ושיעור סעודת קבוע, הוא כביצה פת (56 גראם) או ארבעה כביצים מזונות (כ-220 גראם) אבל פחות משיעור זה של פת או מזונות, או על שאר מני אוכלים בכל שיעור, איינו מברך ברכה זו.

ש - האם מברכים ברכות "ליישב בסוכה"?

ת - בכל סעודה שיש בה קידוש כגון ברכה או שבח ושבת. מברך "ליישב בסוכה" בסוף הקידוש ובאשר סעודות מפרק "ליישב בסוכה" קודם ברכת "המנציא" והנוהגים לברך אחר ברכת המוציא יש להם על מי לסמוך ואחר כי שיב. ואם שכח לברך ברכה זו, יכול לברך ברכות "מעמוד" ואחר כן שיב. וכן שכח לברך ברכה זו, יכול לברך כל זמן שעדיין לא סיים את סעודתו.

ש - האם מותר לשון מוחץ ל███?

ת - אסור לשון מוחץ ל███ לשנת ארעי. ואך על פי שאכילת ארעים מותרת מוחץ ל███ לשנת ארעי, מכל מקום השינה חמורה יותר ואיפוא איפוא למנה למנה מוחץ ל███.

ש - מי פטור מן הסוכה?

ת - נשים פטורות ממצוות סוכה. אולם אם ישבו, יש להן שכר. וכן חוליה או איפוא מי שמצוות כגן שחש בראשו וכדומה, פטור מן הסוכה. וכן קטנים פטורים מן הסוכה. מכל מקום, קטן שהגע גיל שיש שניים, מצווה להחנו לישב בסוכה.

חווב! חוות! חוות!

**הရינו מבקשים מהציבור היקר
לשמר על קדושת היום הקדוש
יום הכיפורים**

**ולמנוע מהילדים לשחק
עם האופניים ורכוב עליהם.**

לשוחות בבית השואבה האקדמי

והתקבל פע רבו ברגלו לכבוד מ"ר המרא דआתרא

הగאון הרב יהודה דרורי שליט"א

ובהשתתפות מר יהושע דMRI היי ממונה המועצת הדתית

יובל שיב&אבי אילסון

תזמורתו של: ישראל סוסנה

שמחת החג עם האוממים:

במעמד מרען ובוגן גזית ומאות ישראלי, רביעי ערים, דיעם, ראשי ישיבות וראשי בתי למדים,
רבי שכונות והhiloth, אישים ציבור נכבדים.

באולם אודיסאה
הנרייטה סולדה 4
עזרת נשים
פתוחה

כניסת קהל

20:30

חוצאי חג ראשון חוה"מ סוכות

ט"ז תשרי תשפ"ג

30.09.2023

גדול יהיה המועד לכבודה של תורה. "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימין".